

“నన్ను నమ్మండి! నేను మీకు సహాయం చేయడానికే వచ్చాను.”

ప్రతిమ ముప్పుయే మూడేళ్ళ ఆ వ్యక్తికేసి సూటిగా చూసింది. నాకు ఎవరి సహాయమూ అక్కర్లేదు. ఈ సమస్యనుండి నేను బయటపడగలననే అనుకుంటున్నాను.

అతడు తల అడ్డంగా ఆడించాడు. “పరిస్థితులు ఎంత ప్రమాదకరంగా ఉన్నాయో మీకు అర్థంకావడం లేదు. మరో వారం రోజులు... ఓనీ ఇన్ వన్ వీక్... మీరు హత్య చేయబడతారు. ఇది నిజం.”

“మహేష్!” ఆమె ఎంత పెద్దగా అరచిందంటే, పోర్టికోలో కారు తుడుచుకుంటున్న డ్రైవర్ అదిరిపోవడం, హాల్లోకి పరుగున వచ్చాడు. యజమానురాలు ఎర్రబడిన ముఖంతో వుండడం, ఎదురుగా తల దించుకుని నిలబడి వున్న మేనేజర్ ని చూసి ఆఫీస్ వ్యవహారమేమోననుకుని వెంటనే అక్కడినుండి నిష్క్రమించాడు... నువ్వు... నువ్వు అనుమానిస్తున్నది ఎవరో తెలుసా?”

అతడు ఏమాత్రం తడబడలేదు. నింపాదిగా పలికాడు “తెలుసు మేడమ్! నేను మీ శ్రీవార్ని టార్గెట్ చేసి మాట్లాడుతున్నాను... మీరూ ఆలోచించండి. నేనలా అంటున్నానంటే ఆధారాలు లేకుండా అనగలనా?”

“ఆధారాలతో అంటున్నావో, మరేదైనా ఉద్దేశ్యంతో ప్లాన్ చేస్తున్నావో నాకనవసరం. నువ్వున్నదే కరెక్ట్ అనుకున్నా... సమస్య నాది. నువ్వు ఎంటర్ కావడం నాకిష్టం లేదు. ఒకవేళ అనవసరంగా జోక్యం చేసుకుంటే, ఈ విషయాన్ని మావారి వరకూ తీసుకెళ్ళవలసి వుంటుంది.”

మహేష్ పెదవులు బిగపట్టి తల అడ్డంగా ఆడించాడు ‘ఒకప్పుడు ఆమె తనకు క్లాస్ మేట్ కావచ్చు. ఇద్దరూ స్నేహంగా కలసిమెలసి తిరిగుండొచ్చు... బట్, ఇప్పుడు ఆమె తనకు యజమానురాలు! అతిగా మాట్లాడి, అత్యంత రహస్యంగా వుంచవలసిన విషయాన్ని ఓపెన్ చేసి... ముఖ్యంగా ‘అసలు వ్యక్తికే తెలిసేలా చేయడం కరెక్ట్ కాదు...’

అందుకే అతడు పది సెకనుల తర్వాత పలికాడు. “ఒ.కే. మేడమ్! నా దృష్టికి వచ్చిన విషయం మీకు చెప్పాను. నన్ను నమ్మినా, నమ్మకపోయినా ఫర్వాలేదు. మిమ్మల్ని మీరు కాపాడుకోగలిగితే అంతే చాలు...”

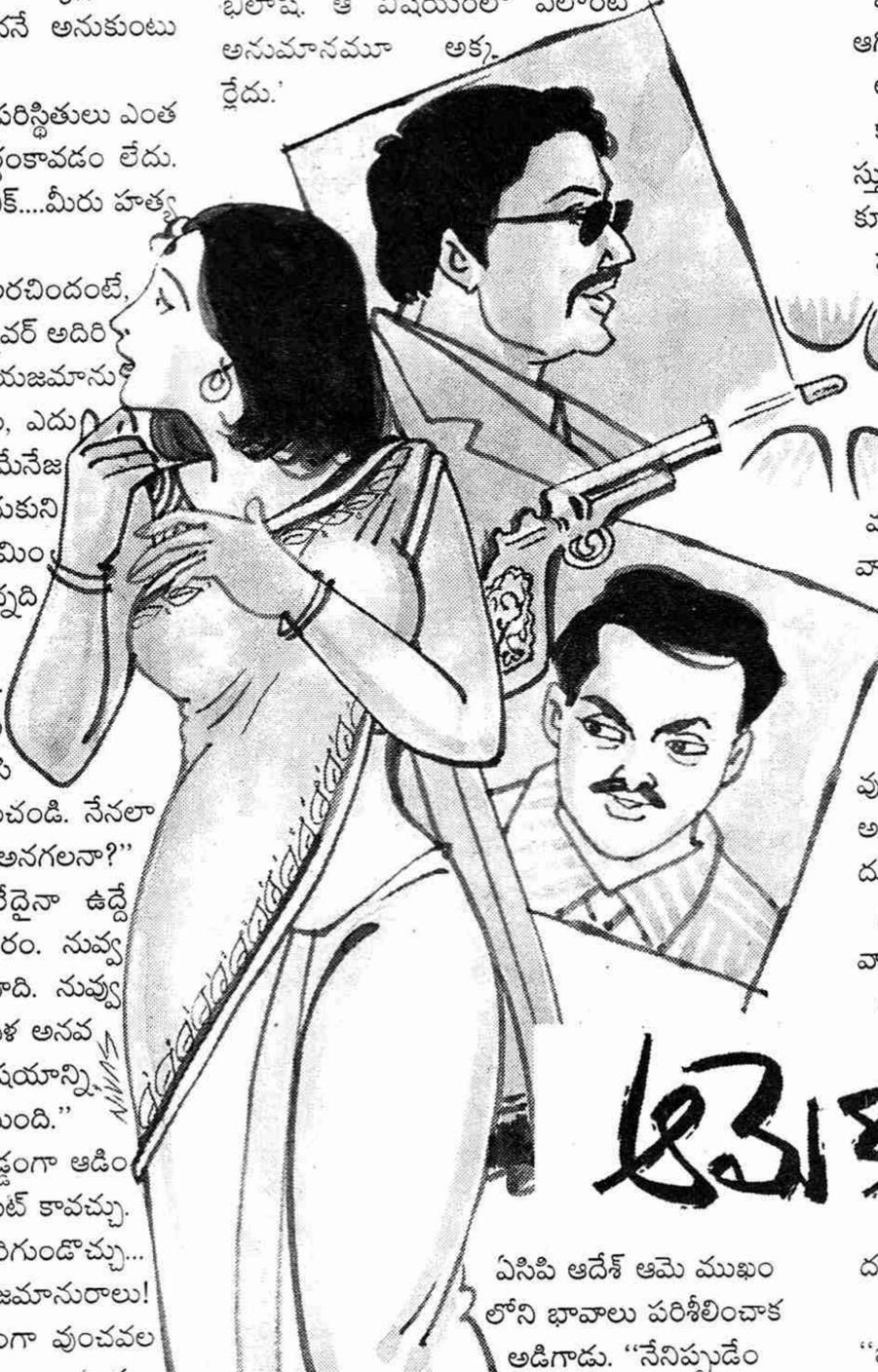
చివరి వాక్యం పలుకుతున్నప్పుడు అతడి కళ్ళలో నీరు కదలాడడం ఆమె చూసింది. అతడు వెనుతిరిగి వెళ్ళిపోయాడు.

కొద్దిసేపు అలాగే నిలబడ్డాక, ఆమె పదడుగులు పక్కకు వేసి, అక్కడున్న ఫోన్ రిసీవర్ చేతిలోకి తీసుకుంది. పదిహేను క్షణాల తర్వాత, అవతలి వ్యక్తి ‘హలో’ అన్నాక చెప్పింది. “అంకుల్... నేను ప్రతిమను... అర్జంట్ గా మిమ్మల్నొసారి కలవాలి... మీ ఆఫీసుకే వస్తున్నాను... పావుగంటలో అక్కడుంటాను...వుంటాను.”

ప్రతిమ బయటకు నడిచింది. పోర్టికోలో వున్న ‘బిఎమ్డబ్ల్యూ’ కారు వేగంగా ముందుకు పరుగెత్తింది.

“నిరుపమీని నువ్వు అనుమానిస్తున్నావా ప్రతిమా?!” అరచేతులకేసి తదేకంగా చూస్తున్న ప్రతిమ తలెత్తింది.

ఎదుటి వ్యక్తి కళ్ళలోకి చూస్తూ పలికింది. “అనుమానించడానికి కారణాలున్నాయ్ అంకుల్!... ఆ కారణాలేంటి అని మాత్రం అడక్కండి... పైగా ‘వారం రోజుల్లో నా ప్రాణాలకు ముప్పు వుంది’ అని చెప్పిన వ్యక్తి నా శ్రేయో భిలాషి. ఆ విషయంలో ఎలాంటి అనుమానమూ అక్కర్లేదు.”

ఏసిపి ఆదేశ్ ఆమె ముఖంలోని భావాలు పరిశీలించాక అడిగాడు. “నేనిప్పుడేం చేయాలో చెప్పు ప్రతిమా? నీకు సెక్యూరిటీ ఏర్పాటు చేయనా?”

“ఈ వారం రోజులు సెక్యూరిటీ ఏర్పాటు చేయగలరు, జీవితాంతం సెక్యూరిటీ ఇవ్వలేదుగా. ఐనా కట్టుకున్న వాడే కడతేర్చాలని అనుకున్నప్పుడు సెక్యూరిటీ మాత్రం ఏం చేయగలదు? పక్కలో బల్లెం ఎప్పుడైనా గుండెల్లో దిగొచ్చు.”

“నువ్వన్నది కరెక్ట్...” క్షణమాగి ప్రశ్నించాడు. “... మరి ప్పుడేం చేద్దాం?”

“నిరుపమీని రెడ హ్యాండెడ్ గా పట్టుకోవాలి.”

“చాలా కష్టమే!... ఏ నిముషాన ఏవైపునుండి ప్రమాదం వస్తుందో తెలియనప్పుడు తప్పించుకుంటూ, దాడికి కారణమైన వ్యక్తిని పట్టుకోవడం... ష్!... బట్, నువ్వు కోరిన విధంగా నావైపునుండి సహాయ సహకారాలు అందిస్తాను... బీ కేర్ ఫుల్...”

“థాంక్యూ అంకుల్.”

ఇంట్లోనుండి బయటపడిన కారు రోడ్డుకింది.

ఆ ఇంటి మీదనే దృష్టిని నిలిపిన ఇద్దరు వ్యక్తులు, కారును చూడడంతోనే వేగంగా కదిలారు. ఓ పక్కగా ఆపి వుంచిన బైక్ ని స్టార్ట్ చేసి, ఆ కారును ఫాలో కాసాగారు.

పది నిముషాల తర్వాత కారు ఓ బార్ ముందు ఆగింది.

అతడు బార్ లోకెళ్ళాడు. వారిద్దరూ అనుసరించారు. కార్నర్ సీట్ లో కూర్చున్న ఆ వ్యక్తి స్టీవార్ట్ కి ఆర్డర్ స్టుంట్, వారిద్దరూ మెల్లగా అటు నడిచి బ్యాంక్ సీట్స్ లో కూర్చున్నారు.

పది నిముషాల తర్వాత మరో వ్యక్తి వచ్చి అతడితో కలిసాడు. “ఏరా నిరుపమీ! రమ్మన్నావెందుకు?!”

“మనసులో బాధ భరించలేకన్నానూ... కనీసం నీతో చెప్పుకుని బరువు తగ్గించుకుందామని పిలిచాను.”

“ప్రతిమ మారదురా... ఆ విషయం నాకూ అర్థమయ్యింది. అందుకే నువ్వే ఏదైనా నిర్ణయం తీసుకోవాలి. లేకపోతే బార్ లో కూర్చుని మనసులోని బరువు తగ్గించుకోవడానికి నన్ను పిలవడం ఇలా కంటిన్యూ అవుతూనే వుంటుంది.”

“బట్... ఎలాంటి నిర్ణయం తీసుకోవాలి?”

“నిన్ను అనుమానిస్తూ, అవమానిస్తూ దూరంగా వుంచుతున్న ప్రతిమను అంటిపెట్టుకుని వుండవలసిన అవసరం నీకు లేదు... వెళ్ళిపో... ఆమెను వదిలి దూరంగా వెళ్ళిపో...”

నిరుపమీని ఫాలో అవుతూ వచ్చిన ఇద్దరు వ్యక్తులు వారి మాటలు వింటున్నారు.

బార్ లోనుండి బయటకొచ్చాక ఆ ఇద్దరిలో ఒకరు మొబైల్ తీసి ఏసిపి ఆదేశ్ కి కాల్ చేసారు. “సార్! నిరుపమీని నిన్నటినుండి ఫాలో అవుతున్నాం. తను ఎలాంటి ప్లాన్ చేయడంలేదన్నది నిజం...”

త్రైకళ

ఏసిపి ఆదేశ్ కొద్ది క్షణాల నిశ్శబ్దం తర్వాత చెప్పాడు. “ఐతే మీరిప్పటి నుండి ప్రతిమను ఫాలోకండి.”

“చాలా కన్యూజింగ్ సిట్యువేషన్ సార్! మీరేమో ప్రతిమ మీద అటాక్ జరగొచ్చని అంటున్నారు. ఆమెను ఫాలో అయినప్పుడు ఆమె భయం నటిస్తున్నట్టే వుంది తప్ప, భయపడడం లేదన్నది తెలిసిపోతోంది. మరి తనే ఇలా కంప్లయింట్ చేయడమంటే... బహుశా మనల్ని రాంగ్ ట్రాక్ లోకి తీసుకెళ్ళ తనే ప్లాన్ చేస్తుందేమో”.

ఏసిపి ఆదేశ్ ఎదుటి వ్యక్తి ముఖంలోకి తదేకంగా చూసాక చెప్పాడు. “ప్రతిమ పదేళ్ళుగా నాకు తెలుసు. తనో బిజినెస్ మాగ్నెట్ కూతురు. కోట్ల ఆస్తికి వారసురాలు.

తనకూ ఏదో లవ్ స్టోరీ వుంది. ఆ వ్యక్తిపట్ల సాఫ్ట్ కార్నర్ వుంది కాబట్టే తనను కంపెనీ జనరల్ మేనేజర్ ని చేసింది. ఎందుకనో ఆ వ్యక్తి పట్ల కలిగిన నమ్మకం, అభిమానం కట్టుకున్న భర్తపట్ల ఆమెకు లేవు. అలాగని నాకున్న ఇంటిమనీతో చెపుతున్నాను- ప్లాన్ చేసి గేమ్ లాడేంత క్రిమినల్ మెంటాలిటీ తనలో లేదు. ... బట్, సమ్ థింగ్ ఈజ్ గోయింగ్ ఆన్... అదేంటో మనం తెలుసుకోవాలి.”

“తన మీద హత్యాప్రయత్నం జరగబోతుందని

జె.వి.బాబు

ముందుగానే మీకు చెప్పడమంటే, తననుతాను రక్షించుకోవాలన్న కోరిక, నిందితుడు శిక్షింపబడాలనే తపన, లేదా...తనే ప్లాన్ చేస్తే సాక్ష్యం సృష్టించుకునే క్రమంలో ఓ భాగమూ కావచ్చు. ... వన్ థింగ్ ఈజ్ ష్యూర్ సార్! ఏదో ఇంటిలిజెంట్ గేమ్ ఇంటర్నల్ గా జరుగుతుంది. రిజల్ట్ కి ముందే మనం ఆ గేమ్ ని ఆప గలిగితే మనమే సక్సెస్ అయినట్టు.”

“బెస్టాఫ్ లక్ మిస్టర్ కాశ్యప్” ఎదుటి వ్యక్తి చేతిలో చేయి కలిపాడు ఆదేశ్.

“వాట్...” ప్రతిమ షాక్ లో వున్నట్టుగా అలాగే వుండి పోయింది.

“...సారీ ప్రతిమా! నిరుపమ్ డెడ్ బాడీ దొరికింది... ఎవరో తనను దారుణంగా చంపారు. బాడీని పోస్ట్ మార్ట్లమ్ రిపోర్ట్ కి పంపించాం... సాయంత్రానికి బాడీ ఇంటికి చేరుతుంది...” ఏసిపి ఆదేశ్ నిర్లిప్తంగా పలికాడు.

చాలాసేపటి తర్వాత “అంకుల్! నేను నమ్మలేకపోతున్నాను... నిరుపమ్ ని మర్డర్ చేయడమేమిటి?...” ఆమె గొంతులో ఏడుపు మాటల్ని మింగేస్తోంది.

“నాకదే అర్థం కావడంలేదు... నిన్ను చంపడానికి ప్లాన్ చేసిన అతడే హత్యకు గురయ్యాడంటే... పోలీసులకు మొదట నీ మీదే అనుమానం వస్తుంది. ఇప్పుడే మీ ఏరియా పోలీసులు నీ దగ్గరకు వస్తారు. ఇబ్బంది పెట్టొద్దని వాళ్ళకు నేను ఇన్ స్ట్రక్షన్స్ ఇచ్చాననుకో... ఎనీహా! నీకెవరిమీదైనా అనుమానం వున్నా, లేదా నీ ఇన్ వాల్వ్ మెంట్ వున్నా ముందే నాకు చెప్పు. నేను సహాయపడే అవకాశముంటుంది...”

ఆమె గొంతులో ఏడుపు మాయమయ్యింది. చాలా భయంగా “...నా...నా... ఇన్ వాల్వ్ మెంట్ ఏంటి అంకుల్!... మీరు... మీరేమంటున్నారు...?!”

“నేను నీ మీద అభిమానంతోనే మాట్లాడుతున్నాను ప్రతిమా! మనకు ప్రాణాపాయం వుందనుకున్నప్పుడు, మనల్ని మనం రక్షించుకోవడానికి కొన్ని నిర్ణయాలు తీసుకుంటూ వుంటాం. అలాంటి నిర్ణయాలు తీసుకోవడం తప్పనిసరి కూడా... బట్, సంఘటన జరిగాక మనం ఎలా బయటపడాలనేది మాత్రమే ఆలోచించాలి.”

“లేదంకుల్!... నాకు... నాకేం తెలియ...” అంటూనే తల తిప్పి వాకిలిపైపు చూసిన ఆమె గుటకలు మింగింది. “...అంకుల్!... పోలీసులొస్తున్నారు.”

“సరే! నువ్వు నేరం చేయలేదనీ వాళ్ళతో చెప్పు... పరిస్థితుల్నిబట్టి నిన్నెలా సేవ్ చేయాలో నేను చూసుకుంటాను.”

“థాంక్యూ అంకుల్” మొబైల్ కట్ చేసింది ప్రతిమ. అప్పుడే లోపలికి అడుగుపెట్టిన పోలీస్ ఇన్ స్పెక్టర్ ఆమెకేసి జాలిగా చూస్తూ పలికాడు. “మేడమ్! ఇప్పటికే మీకు ఇన్ ఫర్మేషన్ అంది వుంటుందని తెలుసు...సారీ!... ఈ సమయంలో మిమ్మల్ని ఇబ్బంది పెట్టడం కరెక్ట్ కాదని తెలుసు. కాని తప్పడంలేదు... హంతకుడు చట్టంనుండి తప్పించుకోకూడదంటే మీకు తెలిసిన నిజాలు లేదా మీరు అనుమానించే వ్యక్తుల గురించి మాకు చెప్పాలి.”

ఆమె రెండు అరచేతుల్లో ముఖం దాచుకుని చాలా సేపు అలాగే వుండిపోయింది. అతడు కూడా ఆమెను డిస్ట్రబ్ చేసే ప్రయత్నం చేయలేదు.

రెండు నిముషాలు తర్వాత చేతులమధ్యనుండి

ముఖం తీసిన ఆమె, అతడికేసి చూసింది. అప్పటివరకూ తన ఎదురుగా నిలబడి వున్న వ్యక్తి, టి.వి. వున్న ఓ మూల నిలబడి వున్నాడు. “ఇన్ స్పెక్టర్! నాకు... నాకే వ్యతిరేకమే అనుమానం లేదు. నాకలాంటి అనుమానం కలిగితే మీకే తెలియచేస్తాను.”

“సరే! డెడ్ బాడీతోపాటు వస్తాను... అప్పుడైనా మీరు నాకేదైనా చెప్పగలిగితే చెప్పండి... బై” అతడు బయటకు నడుస్తుంటే, అప్పటివరకూ వాకిలి దగ్గర నిలబడి వున్న మరో ఇద్దరు పోలీసులు తనను అనుసరించారు.

హాలులో కొద్దిక్షణాలు అలా నిలబడిపోయిన ప్రతిమ, మొబైల్ తీసింది. “మహేష్! నిజం చెప్పు... నువ్వు... నువ్వు... నిరుపమ్ ని హత్యచేసావా?... సరే!... ముందు ఇక్కడికి రా...”

“ఏసిపి ఆదేశ్ మొబైల్ అందుకుని రింగ్ చేసాడు. “కాశ్యప్! ఎక్కడున్నావ్?”

“ఇప్పుడే ఆ ఇంట్లోంచి బయటకొచ్చాను సార్.”

“రికార్డర్ సెట్ చేసావా?”

“మనం ఆనుకున్నట్టే టి.వి. వెనుక, ఎవ్వరికీ కనిపించకుండా సెట్ చేసాను.”

“గుడ్! అక్కడే వుండు... ఆ ఇంట్లోకి మహేష్ వెళ్తే, నాకు ఇన్ ఫాక్స్ చెయ్యి.”

“ఎస్సర్.”

ఆటో దిగిన మహేష్ ఉరుగులాంటి నడకతో ఇంట్లోకి నడిచాడు. అతడిని చూడగానే ఆమె ఉరుగులాంటి నడకతో ఎదురెళ్ళి, షర్ట్ పట్టుకుని కుదిపేస్తూ

“చెప్పు!... ఎందుకు... నిరుపమ్ ని ఎందుకు చంపావ్?”

మహేష్ నింపాదిగా చెప్పాడు. “తనను చంపకపోతే, నీ ప్రాణాలకు ప్రమాదం కాబట్టి.”

“ఇప్పుడు... ఇప్పుడు నువ్వెంత ప్రమాదంలో వున్నావో నీకు తెలుసా?...?”

“నీకోసం ఎంత రిస్క్ తీసుకోవడానికైనా నేను సిద్ధమే!” మహేష్ తల దించుకున్నాడు.

ప్రతిమ గుండెల్లో ఏ భావం పొంగిందో, చప్పున అతడి గుండెల మీద వాలిపోయి వెక్కివెక్కి ఏడుస్తూనే అంది. “మహేష్!... నా కోసం... ఇంత రిస్క్ చేసిన నిన్ను... నిన్నెలా రక్షించుకోగలను?... సరే!... పోలీసులొస్తే నీకేం తెలియదనే చెప్పు.”

అతడు మాట్లాడలేదు.

“మేడమ్!...”

వారిద్దరూ తలతిప్పి చూసారు. పోలీసాఫీసర్!

వారిద్దరూ కంగారుపడ్డారు. అప్పుడే తనేపొజిషన్ లో వుండో గుర్తుకొచ్చినట్టు, ప్రతిమ కంగారుగా మహేష్ నుండి దూరంగా జరిగింది.

అతడు వారిద్దర్ని దాటుకుని టి.వి. దగ్గరగా వెళ్ళాడు. టి.వి. వెనుక వున్న ఓ ఇన్ స్ట్రుమెంట్ బయటకు తీసి, బట్స్ ప్రెస్ చేసాడు.

“మహేష్ నిజం చెప్పు... నువ్వు... నిరుపమ్ ని హత్య చేసావా?... ఇక్కడికి రా!”

చాలాసేపు ‘సైలెన్స్’ వుండడంతో అతడు రికార్డర్ ని ఫార్వర్డ్ చేసాడు.

‘చెప్పు!... నిరుపమ్ ని ఎందుకు చంపావ్?’

‘తనను చంపకపోతే, నీ ప్రాణాలకు ప్రమాదం కాబట్టి...’

తమ సంభాషణ వింటున్న రికార్డర్ లోనుండి రావడంతో వారిద్దరూ షాకయ్యారు.

మహేష్ ముఖం తెల్లగా పాలిపోయింది.

అతడు రెండడుగులేసాక “సో! మిస్టర్ మహేష్... హంతకులు మీరేనన్నమాట”

“అది... అది... నేను... నేనీ హత్యచేయలేదు.”

“నేరం మీరే అంగీకరించారు...”

“అంటే...” ఏం చెప్పాలో తోచక ఆగిపోయాడు మహేష్.

“మిమ్మల్ని అరెస్ట్ చేస్తున్నాం మహేష్...”

“అసలు హత్య జరగకపోతే, అరెస్ట్ ఎలా చేస్తారు ఇన్ స్పెక్టర్ కాశ్యప్...”

ఆ గదిలోని ముగ్గురూ తల తిప్పి చూసారు.

ఏసిపి వాకిట్లో నిలబడి వున్నాడు. అతడు ఓ అడుగు ముందుకేయగానే, వెనుకే వున్న నిరుపమ్ కనిపించాడు.

ఈ ట్యిస్ట్ కి మహేష్ ప్రతిమలు మరింత షాక్ లోకి జారుకోగా, అదేం పట్టని ఆదేశ్ దగ్గరగా నడిచి, అతడి ముఖంలోకి సీరియస్ గా చూసాడు. “మిస్టర్ మహేష్! నిరుపమ్ హత్యచేయబడలేదు. కాని నువ్వే హత్యచేసి నట్టు ప్రతిమ ముందు బిల్డ్ అప్ చేశావ్... తీరా పోలీసులొచ్చాక, రికార్డర్ ఏవిడెన్స్ చూసి ఏం చెప్పాలో పాలుపోని స్థితిలో వుండిపోయావ్... నిజం చెప్పు! అసలు నీ ప్లానేంటి?”

అర నిముషం నిశ్శబ్దం తర్వాత మహేష్ మాట్లాడడం మొదలుపెట్టాడు. “నేను ప్రేమించి, పెళ్ళిచేసుకోవాలనుకున్న ప్రతిమ నిరుపమ్ భార్య కావడం తట్టుకోలేకపోయాను. ఆమెకు నాపట్ల సింపతీ వుంది. అందుకే తన కంపెనీలో ఉద్యోగం ఇచ్చింది. అప్పటినుండి భార్యభర్తలను విడదీసే ప్లాన్ ప్రారంభించాను. నిరుపమ్ మీద కట్టుకథలు అల్లుతూ, వాటికి సృష్టించిన ఆధారాలు ఆమె ముందుంచసాగాను. ఆమె నిరుపమ్ మీద అనుమానం పెంచుకోసాగింది. అదే సమయంలో నామీద మునుపటి ప్రేమ, అభిమానాలు పొంగుకు రాసాగాయి. ఇలా... చివరికి ఆమెకు నిరుపమ్ నుండి ప్రాణాపాయం వుందని చెప్పతూ తన నొక ఇన్ సెక్యూర్డ్ స్థితిలోకి నెట్టాను. నా మాటల మీద అపార నమ్మకం పెంచుకున్న ప్రతిమ నిజంగానే తనకు నిరుపమ్ నుండి ప్రాణాపాయం వుందనుకుంది. ఈ కథను ఎప్పుడోకప్పుడు ఫుల్ స్టాప్ పెట్టడానికి నిరుపమ్ ని మర్డర్ చేయాలనే అనుకున్నాను... కాని హఠాత్ గా నిరుపమ్ మర్డర్ వార్త విన్నాక, అతడి శత్రువులెవరో ఈ పని చేసి వుంటారనుకున్నాను. బట్, ప్రతిమకోసం నిరుపమ్ ని నేనే హత్యచేసానని ఆమె ముందు ఒప్పుకుంటే, తనకోసం నేనెంత రిస్క్ చేసానో అర్థమవుతుంది... అఫ్ కోర్స్! పోలీసులకు నేనే హంతకుడని చెప్పను కాబట్టి, ఇన్వెస్టిగేషన్ మరో కోణంలో జరుగుతుంది. మీ ఇన్వెస్టిగేషన్ చూసి ప్రతిమ మనసులో నమ్మకుంటూ వుంటుంది. తనకోసం జీవితాన్నే త్యాగం చేయడానికి సిద్ధపడ్డ నాతో తన జీవితం పంచుకుంటుంది... ఇలా ప్లాన్ చేసాను... బట్...

హత్య జరగలేదు. హంతకుడూ లేడు.

ఒక అద్భుతమైన ప్లాన్ పోలీసుల కౌంటర్ తో అట్టర్ షాపయ్యింది.

